

Lag om ändring i lagen (2009:1326) om ändring i miljöbalken;

utfärdad den 27 oktober 2011.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 26 kap. 9 § miljöbalken i stället för dess lydelse enligt lagen (2009:1326) om ändring i nämnda balk ska ha följande lydelse.

26 kap.

9 § En tillsynsmyndighet får i det enskilda fallet besluta om de förelägganden och förbud som behövs för att denna balk samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken ska följas.

Mer ingripande åtgärder än vad som behövs i det enskilda fallet får inte tillgripas.

Förelägganden och förbud får inte begränsa ett beslut eller en dom om tillstånd i ansökningsmål som har rättskraft enligt 24 kap. 1 §.

Ett tillståndsbeslut eller en tillståndsdom hindrar dock inte en tillsynsmyndighet från att meddela sådana brådskande förelägganden eller förbud som är nödvändiga för att undvika att ohälsa eller allvarlig skada på miljön uppkommer.

I fråga om utsläpp av koldioxid, dikväveoxid eller perfluorkolväten som innebär att en verksamhet omfattas av tillståndsplikt enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsätter, får det inte beslutas förelägganden om begränsning av utsläppen eller förelägganden som genom att reglera använd mängd fossilt bränsle syftar till en begränsning av koldioxidutsläpp. Detta gäller inte förelägganden som i fråga om dikväveoxid eller perfluorkolväten behövs för att hindra betydande lokala föroreningar.

På regeringens vägnar

LENA EK

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

¹ Prop. 2010/11:151, bet. 2011/12:MJU4, rskr. 2011/12:12.

